

"Qələmi darixmağa qoyma..."

Fəridə, salam! Göndərdiyin "Sekizkizlər" adlı kitabını aldım. Bakı Dövlət Universitetində oxu- duğumuz iller gözü- mün qabağında can- landı, gəncəli qız!

Bilirsən ki, mən Gəncəni çox sevirem. Dünyaya Nizami kimi dühəni bəxş edən torpaq mənə həmişə əziz olub. Əziz olaraq qalacaq da. Həmişə!

Mən bu fikirdəyəm ki, dahi Nizamini, iigid Cavid xanı yetirən Gəncəyle hər bir Azerbaycan övladı fəxr etmalıdır.

Fəridə, kitabının əvvəlində, doqquzuncu səhifədə bir sekizliyin belə misralarla qurta- nr:

*Şeirsiz yaşasam bir gün elə bil,
Danxar ağ kağız, danxar qələm.*

Amandı, Fəridə, qələmi danixmağa qoyma, həmişə yaz, yarat! Yaxşı bilirsən ki, ancaq yazılın qalır, yazanı tanır, onu oxuculara sevdirir:

*Fərəhim olaydı üreyim qədər,
Dünya gözlerimde cennət olardı.
Sevdiyim olaydı diləyim qədər,
Ömrümə, günümə zinət olardı.
Yaxşı ki, şərim var, fərəhim vardi,
Onunla boy atdım - sevdim, sevildim.
Şərim var - dövlətim, şərim bahardı,
Bəlkə də mən onsuz heç nə deyildim.*

Söz yox, sənətkar əsəri ilə tanınar həvəx. Sən bunu yaxşı bilirsən, Fəridə. Odur ki, yazmalı, ardıcıl olaraq yazmalısan. Bunu sən özün də yaxşı bilirsən.

*İllər yel qanadlı, illər sürətli,
Yetmiş güzgüdə görürəm ancaq.
"Fəridə" imzalı, sözlü, səhbatlı,
Sinəm sözümüz məşəl, hələ yanacaq.
Çinqlili, kəsəkili yollar keçmişəm,
Sınağa çəkildim - söz axannda;
Yetmişə çatmışam qürurla, nə qəm,
Dağ bulaqlantı öz axannda.*

Nə gözəl, bax belə olmalıdır həmişə, Fəridə. Belə olmalıdır.

*Dünyada fərəhim olmadı, neynim,
Ümid sapənləndi yollar uzunu.
Ürəyim sevincə dolmadı neynim,
Yaxına qoymadım, yazıq sözünü.*

Bax, belə ha, indi gördüm tələba yoldaşımı. Əsl xasiyyatiyən, iradəsiyən:

*Şərim - mənim sevgim, məhəbbətimdir,
Hissimi, duyğumu ona vermişəm!*

Mənə əzab veren seadətimdir,
Tərəmin verdii nemətdir, nə qəm.
Gecəni, gündüzü əlimdən alar,
Ömür yollanma salar dərin iz.
Mən köçüb gedərəm, dünyada qalar,
Bəlkə də "Fəridə" yaşayar mənsiz.

Fəridə, get-geda meşələrimizin azalması, yaşıllığın aradan çıxması səni kədərləndirir, haray çəkməyinə sebeb olur.

*İşiq sorağıyla gəzirkər axşam,
Bir gün olar, bir gün olmaz dədilər.
Gecələr yandırıq ya çıraq, ya şam,
İşiqlilar - mənə nə var dədilər?!*

Təlim-tərbiya, övlad bəsləmək, cavanları düzgün yola yönəltmek məsələləri də sənin yaradıcılığında ehemməyyəti cəhətlərdən birləşdirir.

*Övlad - hayat eşqi, məhəbbətidir,
Onları böyüdüb qanad veririk.
Geniş səmalara uçurdururq biz,
Ömrünə, gününə soyad veririk.
Övlada çox möhkəm kök verməliyik!
Köke qaydanlar köklü olacaq.
Əbədi ömüre qadir deyilik,
Ağac kökü üstə bar verər ancaq!*

Xalqımızın sevə-sevə keçirdiyi bayramlarından biri gelir: Novruz bayramı. Sənin poeziyanda da bu bayramın öz yeri var:

*Bu il salamlaram Novruzu yene,
Şəhərlər - hazırlanın bir musiqi səsli.
Xatirələr çəkdi ata evinə,
Bənövşə etirli, iliq nəfəslə,
Səliqəli bağça, uca sərvimiz,
Yuxumda görürem onları ancaq.
Novruz - uşaqlığım bir yaşayacaq...*

Yaşlılığı, hamımız çox sevirik. Amma mənim yaxşı yadimdadır ki, sən yaşlılığın aludəsi, dəlisiyidin. Yaşlılıq sənin ruhunun qidasıdır. Bunu biz yaxşı bilirdik, Fəridə! Bilirdik!

Fəridə, kitabında doğma Bakımı, təhsil illəri ilə bağlı keçirdiyin illəri heç zaman unutmur, xoş xatirələrlə yada salırsan, qiymətləndirirsən:

*Bakı, gözəl Bakım, iftixaqımsan,
Doğma Gəncəm kimi ezişsen mənə.
Qoynunda kamala yetdim bir zaman,
Yadigar qalıbdır gencliyim sənə.
Ağır müharibə illəri belə,
Təhsil illərində bezmədəm səndən.
Əbədi eşqimle, məhəbbətimle
Yenə görüşüne gelirəm hərdən.*

Fəridə, göndərdiyin kitabın mənim kitabnamasında öz layiqli yerini tutdu. Sən bir daha derin təşəkkürümü bildirirəm. Sağ ol!